

החתן הנכדה והאח הצעיר

שמואל מרליין, חבר הכנסת מטעם תנועת החירות. יפה הפנים, השער הצורה, בעל החיוך המלבב, העתונאי בן ה-40, לידו רומניה שהיה מראשי "הוועד (פיטר ברגסון) לשחרור לאומי" בארצות הברית, חזר לסורו - חיבתו לאמריקה - ונשא לאשה נערה אמריקנית יפת תואר וחניננית. לוקרציה באל, צאצאת כושים בהירת עור, בת 45, לידתה היא (בגנות, שיכר ורומבה) גימיקה שבאמריקה המר-כזית, נוצריה שלמה את השפה העברית על מנת לקרוא את התנ"ך במקורו, מימשה את חלום נעוריה - עלולת ירושלימה. היא החליטה להשתקע בעיר והודיעה על אושרה לקרוביה שמעבר לים.

נכדת פיורת השוער קמויט הפנים וחודרת המבט של הסופר הרוסי הגדול, אנאמטאזיה פיורייטודסטווי, שלמאו השבוע 40 שנה למותו, עלתה בעקבות בעלה, איש מחלקת העבודות הצבוריות שנפטר עשרה ימים לפני עלותה, יהודי יוצא אודיסה, לירושלים.

היא עומדת להשתכן באחת מדירות הרכוש הרוסי בעיר-ועתידה לחזור, לאחר זמן, להתעסקותה הספרותית. שעה שדוד בן-גוריון ניהל את המשא והמתן לחידוש הקואליציה עמד מייכל גרין, הישיש, אחיו בן ה-70 של ראש הממשלה בן ה-64, הקרת, בולט הסנסר והאף ובעל תווי הפנים העצבניים ליד דלפק הקיוסק שלו (קרן רחוב בנייהודה ושורות נורדאו, תל-אביב) והעיר בין מוגנת גזון נמכירת "על המשמר":

"למה לא יהזור (אחיו, דוד) לחיות את חייו הפרטיים ככל אחד מאתנו? (פרץ) ברנשטיין (הציונים הכלליים) יכול להיות ראש ממשלה לא יותר גרוע מאשר אחי."

האלוף והשגריר החרוץ

האלוף היים רוסיה, בן 30, חניך בית ה-ספר הריאלי בחיפה (אלוף הריצה ב-800 מטר), מייגור בצבא הבריטי, בעל גוף חסון ופני מת-אגרף, ביישן, חב-רותי, האלוף היחיד בצבא ההגנה שלא שינה את שמו לעברית (פרט לסגן-הרמט-כ"ל, בעל סגנון עוקצני (הציוני הגדול ביותר, בעל הזקן הארוך ביותר, אינו נשאר עומד כשירים עליו) - ראו מחלקת ההדרכה, שהוא האחראי להופעת צה.ל. בסיום "מכביה" וזכה לאות הוקרה מיוחדת במינו (ראש הממשלה חיבק אותו בנוכחות קהל), הוא האלוף הממשיך להיות שקוע בתמרון (הוצאת מסקנות). חיים רוסקוב היה גם האלוף היחיד שלקח חלק מרכזי בתמרון שלא הוזכר בדברי התודה של הרמטכ"ל בפגישת עורכי העתונים עם תום התמרון.

אליהו אילת, המז' רחוק פיסוט ההופעה ובהור ההבעה, שהפך שליח מיוחד וציר מוסמך של ישראל בלונדון לאחר שירות מצ' טיין כשניירת הראשון של המדינה בחיפושיו, סייב את סיבוב הביקורים הראשון במשרד החוץ הבריטי, ששימש לגישוש הדדי בינו לאנשי מחלקת המזרח התיכון שב-פוריין אופיס, כמבוא לדיון בשאלות מעשיות. לאחר מכן עזר סברה בין אנשי מפ"ם זמק"י בשלחו, בשם הכנסת, ללא סמ' כות ופיו כח, ברכה ליונסטון (חיו פור ויקטוריי) צירציל ליובלה הפרלמנטרי.

דניאל אוסטר, ליד גליציה שהיה צין צבא אוסטרי בד-ושק, בן ה-57 ("אל"א), אפילו זה לה שיוואד" - כפי שקוראים לו, לאזינו, עולי בולגריה) - איש עיריית ירושלים - חב הגרם, עוזר שלמד את מקצועו בחינה, ואביר מסדר האימפריה הבריטית ששמש חלפיות, משך 15 השנים האחרונות, סגן ראש העיר (ממונה) וראש לעיר, נלחם בעזו על מקומו בבחירות הקרובות. אחת הדרכים: הלהבת העולים החד-שים, תושבי המושבה הגרמנית, לקראת

חזון ירושלים בנוייה באספה "המתנהלת בשפות: עברית, בולגרית, אידיש וצרפתית" מטעם הרשימה הפרוגרסיבית ("פ").

הנשיא והתלמיד המצטיין

הקהודי הקרה, גדל האף, האוניים וה-גוף, נשיא חברת הסרטים "פאראמונט" ברניי באראבאן, ערך ביקור בזק בארץ והודיע לפני צאתו כי אין השעה כשרה לייצור סרט על ישראל בגלל:

א - חוסר עלילה מתאימה, הנקיהה מסמ' מנים תעמולתיים.

ב - יוקר הייצור, שהוא במוצע - מי-ליון ושלוש מאות אלף דולר (כחצי מיליון לירות) לסרט.

"אך", ניחם יצון הסרטים את מלווי: "כל יהודי מן הגולה המבקר בישראל - קומתו מזדקפת".

בימים אלה יוצא הקומפוזיטור יש"ש בר ("צאנה, צאנה") מירון (מיכרובסקי) שחום הפנים והממשקף לארצות הברית על מנת לתבוע את חלקו בהכנסות ממכ"רת תקליטי השיר "צאנה צאנה" אשר הוא חיבר את נגנינתו למלותיו של יחיאל חגי, עת שירותו בבריגאדה, שהפך בבטיסלה.

אתר שמשו ראש לשכת האמנות, ההוי והמוסיקה במחת"ר של צה"ל ועוזר לפראנק פלג בקנהלת המדור המוסיקלי של משרד החינוך והתרבות, החליט לעשות לביתו ולהגן על זכויותיו שנפגעו על ידי 12 חברות הקלטה שהקליטו את השיר בוא"ר ירציות שונות - אנגליות, ספרדיות, לקצב הוולס והפולקה.

טווי רביב, צבר דור 7 שנולד "במקרה" בצפון, בן 31, לשע-בר מנהל ה"הישרון" הקצין חפוש המאונר שהיה כוכב 48 שעות ביממה, חזר בשבת לביקור-שבע בארץ אחר שגמר בהצטיינות את שנת הלימודים הראשונה במכון הגבוה להסרטה" בפריס. בעת חופשתו היה עוזרו של יוסף שוייג, שביים ויצר את הסרט "בא היום" של הסוכנות היהודית (5 שפות, 45 דקה) שבא לעזור למערכה הקרובה של המגבית. אמר טולי: "טוב לחזור לתל-אביב, זה שומר על הפיגורה..."

התפוצה המצומצמת של עתון יומי עברי אינה מאפשרת חלוקה כזאת. כמעט כל העובדים עסקים באיסוף ידיעות, ואילו לרפורטזיות מקיפות יותר לא נשאר עודף מרץ. מכאן העובדה המזורה שכל העתונים היומיים דומים זה לזה במידה כה מרובה, ושונים רק במגמותיהם הפוליטיות (בניגוד לעתונים השבועיים, השונים זה מזה ב-מידה ניכרת מאוד).

עם הקמת המדינה הוחמר המצב עוד יותר. נוספו שטחים רבים לעבודה השיגר-תית: הכנסת, משרדי הממשלה החדשים, בתי המשפט שמספרם גדל פי כמה, ואילו התפוצה (והתקציב) הוקפאו בגלל הצנע.

השבץ מס' 41

41x41 crossword puzzle grid with numbers in the starting cells.

מאוזן: 1 (הרגש הלבבי ביותר; 4) איבה; 8) אבן שואבת; 10) קריאה לשרות צבאי; 12) נרגו ועצוב; 13) ארת אהבה; 16) בר-סמכא לקדושין; 17) סמל המלכות; 19) אמן נגינה מיוחד; 20) לבנה; 21) פקודה; 22) כתב גרושים; 24) היטל נ"כ על האהבה; 26) תל; 27) טעמה של לענה; 29) אחת הביטיות במלחצים; 31) תאוה; 32) תחום; 35) כויה (ישעיה 2); 36) חג כלולות (כתוב מלא); 38) טריגונה...; 39) ראוי; 41) מורה על סיבה; 43) ריב; 44) מנוחה.

מאונך: 1) מכתב; 2) מלת הסכמה; 3) כרס; 5) אילת השחר; 6) חיה בנגב ממשפחת הכלבים; 7) רקוד ישראלי; 8) שעור; 9) לפנות ערב; 11) הנחה שכלית; 14) קוץ (במדבר ל"ג); 15) גזון; 18) לא מתלוצץ; 20) מכה בכף יד פתוחה; 22) הפרח כסמל אהבה; 23) יחידת משקל קטנה; 25) לכן; 28) פרויט; 30) יצור מיקרוסקופי; 31) פחד; 32) בית עוף; 34) אלה; 36) מומחה בהלבשה; 37) הנרצח הראשון; 40) במתינות; 42) אחד מצדדי הגוף.

פתרון השבץ מס' 40 מאוזן: 1) באר שבע; 5) יסלח; 8) בשר; 10) רך; 12) צר; 14) רומולו; 17) סס; 18) יבם; 20) אציל; 21) אף; 22) ועתה; 24) נכלים; 26) נחוח; 28) יקיר; 29) יושר; 30) יתה; 33) עדנים; 35) הודו; 37) יוע; 39) צאצא; 41) תאב; 42) מך; 43) מאהאדי; 45) בל; 46) גש; 47) ריח; 49) הלקט; 50) אנתחא. מאונך: 1) בן-ציון; 2) רב; 3) שר; 6) סרו; 7) לך; 9) מולך; 11) נספה; 13) רע; 15) מצנח; 16) לילית; 17) טל; 19) מתנועע; 21) אמירות; 23) החשד; 25) יקתה; 27) ורן; 30) ימצא; 31) קובלנא; 32) כימה; 34) יאהל; 36) דאב; 38) וך; 39) צא; 40) אדרת; 43) משק; 44) יי; 46) יגל; 48) חת.

פרסים לפותרי השבץ מס' 39 משה מעוז, רחוב גאולה 42, תל-אביב, - "בשדות פלשת 1948" לאורי אבנרי, הוצאת טברסקי. ניסן הרפז, כרם אברהם, רחוב זכריה 3, ירושלים - "עלילות פלמ"חיים, הוצאת טברסקי. שפרה עדן, קרית יוסף, גבעתיים - "עליסה בארץ הצלילים" ליעקב גל, הוצאת גיומן.

ישבו העורכים וסיכסו עצה. לבסוף ניצנץ רעיון: להקים סוכנות עתונאית משותפת, שתאסף את כל החומר השיגרי-תית ותיתן לעובדי העתונים את האפשרות קמו מכשולים: "אגודת העתונאים", שהיא האגוד המקצועי של עובדי המערכות, דרשה הבטחה שהיצור החדש לא יפגע במשרותיהם של העתונאים הוותיקים. החלו "סוכנות" של כמה חדשים, מכתבים נשלחו ונענו. אולם עזריאל קרליבך, העורך האלגנטי ו-גבההקומה של "מעריב", וגרשם שוקן, בעליו נמוך-הקומה והמתבודד של "הארץ", נתנו מפעם לפעם דחיפה - ולבסוף קמה "העתונות הישראלית המאוחדת" (על משקל "יוניט פריס" האמריקאי) ובקיצור - עת"ם.

5 במקום 50. בין הבנין המצומצם של הוועד-הפועל והפסג המפורז של "מול" בונה" ברחוב אלנבי בתל-אביב עומד בנין כושל ומזוקן, ביתו לשעבר של "דבר". בבית זה הופשרו 3 חדרים לסוכנות החדשה, ושם מכה חיים בלצן, עורך-דין ממושקף לילד ציכיה, שהופקד בראש הסוכנות.

לפי חשבון מתון, היתה עבודתו של מוסד כזה מצריכה לפחות 50 עובדים בכל רחבי הארץ. חישובים של תקציב הוריו מן הסיפיה את האפס - ובמוסד עובדים, כיום, חמשה ריפורטרים בלבד. חמשה אלה לא זה בלבד שלא יוכלו לספק את הידיעות השיגרתיות השוטפות ולשחרר את הרפורטרים של העתונים לעבודה אחרת, אלא בספק הוא אם יצליחו גם "לכסות" את אותם מקורות הידיעות אשר העתונים היומיים אינם יכולים לספק בהם כראוי מתוסר עובדים.

"חששנו שהעסק הזה יקח מאתנו את עבודתנו, ועכשו אין הוא לוקח מאתנו אפילו את מה שאנחנו רוצים לתת לו..."

השקט חזר ל"ריץ"

במשך שנה תמימה דמה הבאר של מלון "ריץ", מרכזם של עתונאי החוץ (ביניהם הנציג הרוסי של טאס, נציגי יו.פ.א.פ. ועיתוני ניו-יורק הגדולים), לביית-קב-רות עתונאי. ישראל לא היתה "מענינת", אפילו התמרון הגדול שמילא את עמודי העתונות המקומית, לא זכה אלא לשורות ספורות במבקריהם השיגרתיים של העתו-נאים הוריים.

ולפתע - המולה. המשבר הממשלתי הכניס את ישראל לכותרות הראשיות של ניו-יורקהרלד-טריביון. מברקים עפו הלון וחזור בריץ נשתו כמויות עצומות של וויסקי-סודה, והעתונאים צרו על משה פרל-מן, הדובר הרשמי המשופם, כדי להשיג ידיעות סנסציוניות. שהיה היה כאן ענ-ין של אוריינטציות, שנוי שווי-המשקל ה-עולמי, ועוד.

השבוע שוב דמה "ריץ" למושב וק-נים. העתונאים ישבו בפרוה עצובה בכור-כאות המרופדות, כשהשיעום רשום על פניהם. "גועל נפש", אמר אחד, בין לגימה ללגימה, "אפילו משבר ממשלתי הגון אין בארץ... הזאת..."